

Η αιχμηρή παραίτηση ενός κορυφαίου συνθέτη!

Στις βουλευτικές εκλογές που έγιναν στις 18 Ιουνίου 1989, ο εκ των κορυφαίων μουσικών συνθετών και μαέστρων Σταύρος Ξαρχάκος εξελέγη βουλευτής. Στις 12 Ιανουαρίου 1990 παραιτήθηκε στέλνοντας μια εκπληκτική επιστολή-δίδαγμα για τους νέους που επιθυμούν να επιλέξουν πολιτική σταδιοδρομία, αλλά και επιστολή-κόλαφο για την πολιτική καθεστηκυία τάξη της εποχής, η οποία δυστυχώς, 36 χρόνια μετά, παραμένει η ίδια και χειρότερη.

Ακολουθεί το πλήρες κείμενο της επιστολής παραίτησης (όπως το βρήκα στο αρχείο μου, από εφημερίδα της εποχής, και το κράτησα):

«Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε

Αναγκάζομαι να υποβάλω την παραίτησή μου από το αξίωμα του βουλευτή γιατί δεν πιστεύω πια πως μπορώ από τη θέση μου αυτή να ανταποκριθώ στοιχειωδώς στο επιτακτικό αίτημα των καιρών μας για ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό της ελληνικής κοινωνίας.

Υποχρεώνομαι εκ των πραγμάτων να ενεργήσω κατ' αυτόν τον τρόπο για να αντιδράσω στην πλημμυρίδα της πολιτικής επαγγελματοποίησης και στις απαράδεκτες μεθοδεύσεις που συντελούνται στην καθημερινή μας ζωή, πιστεύοντας πως η δημοκρατία έχει ανάγκη από μία διαρκή εγρήγορση των λειτουργιών της και όχι από μια χρησιμοποίησή της από τους επαγγελματίες της πολιτικής.

Πεπεισμένος λοιπόν απόλυτα για τη βαθιά και κυρίαρχη πολιτική σκέψη που μας απειλεί, αναγκάζομαι να παραιτηθώ για να συνεχίσω, αδέσμευτος και έξω από την παρούσα πολιτική αδιέξοδη κατάσταση, τον πνευματικό και δημιουργικό μου αγώνα ως απλός πολίτης και άνθρωπος.

Αγωνίστηκα χρόνια με όλες μου τις δυνάμεις για την πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη. Πίστεψα στις ηθικές αξίες, αγωνίστηκα για αυτές και θεώρησα πως θα μπορούσα να συμβάλλω ακόμα περισσότερο στην προώθησή τους με την πολιτική και κοινοβουλευτική δραστηριότητα. Γελάστηκα όμως βάνουσα. 1) γιατί κάθε κόμμα αποτελεί σφαγείον ιδεών, ψυχοπνευματικών εξάρσεων, ανθρωπίνης και πολιτικής ελευθερίας. 2) γιατί το κοινοβούλιο όπως λειτουργεί σήμερα αποτελεί χώρο τυπικής και άγονης λειτουργίας του πολιτικού διαλόγου. 3) γιατί το υφιστάμενο σύστημα της πολιτικής λειτουργίας και έκφρασης είναι διαβρωμένο βαθύτατα, αντιπνευματικό, αντιηθικό και τελικά αντιανθρώπινο. Η εξουσία, για την εξουσία, έχει καταστρέψει κάθε σοβαρή δυνατότητα για αναγέννηση του πολιτικού μας βίου, το δε εφιαλτικό γραφειοκρατικό κράτος και παρακράτος συνθλίβουν τους ανήμπορους να αντιδράσουν πολίτες σε όλα τα επίπεδα της δράσης τους, τις εκφράσεις τους, τις λειτουργίες τους, της ζωής τους.

Έτσι, η Ελλάδα καθημερινά και πιο πολύ βουλιάζει σε ένα τέλμα ή καλύτερα σε ένα βάραθρο, αποξενώνεται από τα πολιτιστικά της πρότυπα, εξαρτάται πια από ξένα κέντρα, ξεπουλιέται σαν γη και σαν παραγωγή και γενικά χάνει τις δυνατότητες να υπάρξει σαν ζωντανή, αυτοδύναμη και ουσιαστικά ανεξάρτητη χώρα στον καινούργιο αιώνα.

Και ενώ η Ελλάδα χρεοκοπεί, όχι μόνο οικονομικά και κοινωνικά, αλλά κυρίως συνειδησιακά και ηθικά, η Ευρώπη και ο κόσμος αγωνίζονται σε νέες γραμμές και με

νέες κατευθύνσεις για καινούργιες και σύγχρονες δημιουργίες και ελευθερίες, μέσα στην καινούργια συναγωνιστική και μαζί ανταγωνιστική παγκόσμια κοινωνία που ανατέλλει.

Εμείς, όμως, είμαστε τραγικά απογοητευτικά απόντες από τα νέα συμβαίνοντα και είμαστε απόντες και περιθωριοποιημένοι, γιατί είμαστε κυριαρχούμενοι από παλιές νοοτροπίες, από παλιά σύνδρομα, από ξεπερασμένους καταναγκασμούς και από παλιές ξεπερασμένες και ανήμπορες πολιτικές ηγεσίες για να αρθρώσουν τον καινούργιο πολιτικό, πνευματικό, πολιτιστικό και κοινωνικό λόγο της Ελλάδας. Και αυτές οι δεινοσαυρικές ηγεσίες δεν έχουν τη συναίσθηση χρέους και ευθύνης για να αποσυρθούν άμεσα, ελευθερώνοντας τους χώρους δράσεως για να συντελεστεί στη χώρα μας η επιβαλλόμενη, η απόλυτα αναγκαία επανάσταση για τους νέους ορίζοντες και για τις νέες ελληνικές αναζητήσεις και επιτεύξεις.

Επειδή λοιπόν στο χώρο ιδιαίτερα της πολιτικής, από την οποία εξαρτώνται όλες οι άλλες δραστηριότητες, δεν υπάρχει η ευθύνη και η ευαισθησία των κρατούντων, είναι επιβεβλημένη η παραίτηση όλων των αρχηγών μεγάλων και μικρών κομμάτων, οι οποίοι χρόνια τώρα δυνάστευσαν την Ελλάδα και εξακολουθούν ακόμα δυστυχώς και σε αυτή την κρίσιμη στιγμή να επιμένουν στην εξουσιαστική και καταστροφική για τον τόπο μονομανία τους, στους χώρους που ο καθένας πολιτικά εκφράζει.

Δηλώνω πως η παραίτησή μου αυτή δεν έχει καμία σχέση με όποιες ατομικές ή άλλες πολιτικές σκοπιμότητες και επιδιώξεις. Είναι μια πράξη ευθύνης απέναντι στον εαυτό μου, στην ιστορία του τόπου, στη δημοκρατία και στο αβέβαιο και σκοτεινό ελληνικό μέλλον μας.

Γι' αυτό δεν μεταπηδώ σε κανένα άλλο κόμμα ή δεν παραμένω ουδέτερος, ανεξάρτητος. Ακόμη δεν πολιτεύομαι στις νέες άσκοπες εκλογές που έρχονται.

Δηλώνω πως θα πολιτευθώ ως λειτουργός μόνο της πολιτικής και όχι ως επαγγελματίας της, όταν θα υπάρξουν συνθήκες ηθικής, πολιτικής ανάτασης και αναστασης και ανοίγματος δρόμου για τις νέες προοπτικές του Έθνους.

Θα παραμείνω αγωνιζόμενος με ανεξάρτητη συνείδηση έξω από τον χώρο της συντελούμενης εξακολουθητικά αμαρτίας εναντίον του λαού και του τόπου.

Μπορούν να πουν οι συνασπισμένες δυνάμεις της αμαρτωλής πολιτικής έκφρασης ότι είμαι ένας αιθεροβάμων καλλιτέχνης, απροσάρμοστος στα κόλπα και στους σκοτεινούς ρεαλισμούς της πολιτικής πράξης. Και εγώ θα απαντήσω: «Ναι, είμαι. Γιατί μόνον οι αιθεροβάμονες και οι απροσάρμοστοι καλλιτέχνες» μπορεί να βοηθήσουν την πολιτική και κοινωνική Δημοκρατία να περισωθεί από την καταστροφή ή την αυτοκτονία της.

Με την πράξη της παραίτησής μου καλώ σε συναγερμό, ιδιαίτερα όλους τους πνευματικούς ανθρώπους της χώρας και τους ζητώ να κάνουν αισθητή και αποφασιστική την παρουσία τους, με σκληρό αγώνα εναντίον της πολιτικής μας αποβαρβαρώσεως, του ηθικού μας αφοπλισμού και της πνευματικής απογύμνωσης του Έθνους.

Παραιτούμενος, ζητώ την κατανόηση των βουλευτών από όλα τα κόμματα, γιατί πιστεύω πως και αυτοί ζουν την αγωνία της μεγίστης ανάγκης για αληθινή πολιτική και κοινωνική κάθαρση και για την δημιουργία καινούργιας ελπίδας για τον τόπο.

Τέλος, στους Αθηναίους και Αθηναίες που με ψήφισαν στις τελευταίες εκλογές απευθύνω χαιρετισμό και από βάθους ψυχής ευχαριστίες. Ζητώ την ηθική τους συμπαράσταση και τους διαβεβαιώνω πως με την πράξη της παραίτησής μου πιστεύω πως δικαιώνω ηθικά τις καλύτερες προσδοκίες τους.

Με την ελπίδα για ένα καλύτερο Ελληνικό μέλλον.

Διατελώ

Σταύρος Ξαρχάκος, 12 Ιανουαρίου 1990»

.....

Προσωπικά δεν έχω να προσθέσω τίποτε, τα έγραψε όλα ο κ. Ξαρχάκος!

Νικόλαος Ταμουρίδης

A-

ντιστράτηγος (ε.α)-Επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ